

Og som punkt 2 vil jeg bare sige: Finder ministeren, at det er rimeligt, at man nu afgiftsbelægger de virksomheder, som genbruger pvc i deres produkter, eller vil ministeren også her gøre den undtagelse og afgiftsfritage dem?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

De Radikale sagde det, ministeren sagde det: Hvis vi skal gøre nogle landvindinger på miljøområdet, så er det vigtigt, at der er nogle, der tager førertrøjen, at Danmark går foran.

Enig.

Jeg synes lige, ministeren skulle have lejlighed til at løfte sløret for, på hvilke andre områder man kan forestille sig, at Danmark går foran, hvad angår farlige kemiske stoffer. 1999 blev udråbt som kemiåret, og det har været meget spartansk, hvad vi har set fra regeringens side. Men hvad er det, der ligger i posen? Kemiåret, det store kemiår, jeg synes, det er ved at forsvinde. Det her er måske en begyndelse. Hvad ligger der i øvrigt i posen?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er korrekt, at vi har deltaget i omlægning af nogle skatter på et tidspunkt. Der havde vi det formål på det tidspunkt at lægge skatter om. Vi bildte ikke nogen ind, der, hvor der ikke var grund til det, at vi var ude og ordne miljøet. Synes ministeren ikke, at den førertrøje, man her tager, hvis det gælder om at rydde op, samle ind, genbruge osv., er en ynkelig førertrøje, som ingen virkning stort set har?

Jeg er helt inde på, at man i enkelte tilfælde kan bruge den slags til et eller andet. Hjemme i Marstal, hvor jeg bor, koster en kubikmeter vand 40 kr., hvis vi tager det hele med, afledning og alt. Engang havde vi ikke vand nok, det har vi i dag, det vil jeg garantere ministeren.

Men jeg synes, det ville være ærligt at sige, at vi skal bruge de her skillinger. Vi ved godt, at det ikke virker, vi ved godt, der ikke bliver mindre pvc, vi ved godt, at det når frem til forbrændingen alligevel, og derfor er det en ynkelig førertrøje.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har netop været til en stor international konference, et partsmøde under Baselkonventionen, hvor vi bl.a. havde lejlighed til at glæde

os over, at der sker betydelige fremskridt. Vi vedtog en protokol, der drejer sig om international transport af farligt affald, og jeg kom til at tænke på det, da jeg skulle svare hr. Søren Kolstrup, fordi fra stort set alle lande, der havde ordet, fremhævede man, at det var det danske initiativ, der i sin tid gjorde, at man fik vedtaget forbudet mod eksport af miljøfarligt affald fra rige lande til fattige lande.

Her er altså et eksempel på, at vi tager et initiativ, vi får vores kolleger i EU og i resten af Europa med. Vi samarbejder med udviklingslandene, og det bliver så til sidst ikke bare til ændrede regler på EU-området, men til ændrede regler globalt set.

Med hensyn til initiativer på kemikalieområdet vil jeg sige, at Danmark gik helt i front, når det drejede sig om at forbyde et stort antal pesticider, som udgjorde en risiko for vores grundvand, og den pionerindsats kommer givetvis til at spille en stor rolle, når EU skal aftale, hvilke pesticider og plantebeskyttelsesmidler der kan tillades, og hvilke der ikke kan.

På mandag agter den svenske miljøminister og jeg i forbindelse med Rådsmødet i EU at offentliggøre vores fælles fremstød omkring bromerede flammehæmmere i EU, og det er altså igen et eksempel på en national pionerindsats. Altså min beskedenhed forbyder mig at nævne flere konkrete eksempler. Men frist mig ikke over evne. Der kan nævnes ganske mange, også fra tidligere regerings tid, f.eks. nitratdirektivet, som i sin tid havde sit udgangspunkt i det danske vandmiljøplanarbejde, og som førte til, at vi fik et nitratdirektiv for hele EU.

Og jeg vil gerne kvittere for hr. Jørn Jespersens ideer omkring ftalater og pvc. Jeg tror, det især var pvc, hr. Jørn Jespersen var optaget af. Vi har prøvet at gøre det i forbindelse med autopakken, desværre uden at vi fik så mange med fra de andre lande, som vi plejer. Vi gjorde det på ftalatområdet i forbindelse med forbudet mod anvendelse af ftalater i legetøj til små børn, men jeg vil meget gerne også med hr. Jørn Jespersen diskutere, hvordan vi i øvrigt kan tilrettelægge en dansk indsats på disse områder her.

Jeg tror, at uanset hvor mange gange hr. Hans Christian Schmidt og jeg diskuterer afgiften, så bliver vi ikke enige, og jeg beundrer hr. Hans Christian Schmidt for, at han tror, han kan overbevise mig – jeg har forlængst opgivet håbet om, at jeg kan overbevise ham.